

РЕШЕНИЕ

№ 243

гр. Севлиево, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо Н. Христов

при участието на секретаря **СТАНИСЛАВА М. ЦОНЕВА**
като разглежда докладваното от Христо Н. Христов Гражданско дело № 20214230100651 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ. Предявен е и иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за мораторна лихва, от датата на увреждането - 03.10.2020г. до 26.05.2021г., като се претендира и законната лихва от депозиране на исковата молба - 27.05.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Делото е образувано по искова молба на СВ. П. С., с ЕГН *****, от гр. ***** и И.И. И. – С.а, с ЕГН *****, от гр. *****, срещу **ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ "ЛЕВ ИНС" АД**, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Симеоновско шосе" № 67А, представлявана заедно от изпълнителните директори М.М.Г. и П.Д..

Ишците твърдят, че на 03.10.2020 г., около 16,30 ч. в град Севлиево, на улица „Баучер“ № 16 настъпило ПТП, при което били нанесени повреди на МПС — ***** с рег. номер *****, представляващо съпругеска имуществена общност на ишците. Участник в ПТП № 1 било МПС марка „****“, модел ***, с рег. № *****, собственост на С.В.М., с ЕГН ***** и управлявано от същия. Последният, при управление на гореописаното МПС нарушил правилата на Закона за движение по пътищата, в резултат на което блъснал участник № 3 - МПС - ***** с рег. номер ***** и причинил следните повреди, описани в Опис - заключение на щетите без номер от 13.10.2020 г., изготвено от представител на ЗК ЛЕВ ИНС АД, офис Габрово: тотално деформирана и усукана по цялата ѝ дължина специална задна силова желязна броня — изцяло за смяна, счупен заден ляв блок - мигач и стоп — изцяло за смяна, повреда на колона за стоп - лява, повреда на заден ляв панел, повреда на задна лява вежда на панел и задна лява врата. Виновен за възникване на ПТП бил водача на лек автомобил марка „****“, с рег. № *****,

собственост на С.В.М.. На водача бил съставен АУАН за нарушение на разпоредби на ЗДвП. Автомобила, с който било причинено гореописаното ПТП, а именно - МПС марка „****“, модел ***, с рег. № ***** бил с валидна Застраховка „Гражданска отговорност“ в „ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС“ АД, със застрахователна полица № *****, сключена за периода от 18.02.2020г. - до 17.02.2021г. Застраховката била валидна към момента на настъпване на ПТП и ответникът се явявал пасивно легитимиран да отговаря по така предявената претенция. Поради нанесени вреди на лекия автомобил МПС - ***** с рег. номер *****, ищите предявили претенция пред „ЗК ЛЕВ ИНС“ АД и била образувана щета с ***** г.. Във връзка с предявената претенция не получили официален отговор, както и не им било преведено никакво застрахователно обезщетение по сметката, която представили. Поради тази причина отправили искане до „ЗК ЛЕВ ИНС“ АД в град София. На 04.01.2021 г. получили отговор със следното съдържание: „След извършено преразглеждане на преписката наш експерт определи обезщетение по щетата в размер на 579,12 лева....“ Ищите не били съгласни с предложеното от застрахователя обезщетение, като считали същото за несъответно на нанесените имуществени вреди на МПС - ***** Само подмяната на задната силова желязна броня на автомобила била на стойност 1480,00 лева, според фактура, за монтираната и повредена в резултат на процесното ПТП такава. Съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 от Кодекса на застраховането /КЗ/, обезщетението трябвало да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Уведомили надлежно застрахователя, че възнамеряват да предявят пред съда иск за сума в размер на 1800 лева - претенция за обезщетяването на имуществените вреди на автомобила, както и законна лихва от дата на настъпване на ПТП 03.10.2020г. - до окончателното изплащане на сумата. Многократно отправяли покани към ответника, да заплати суми, съответни на понесените имуществени вреди. Той не откликвал на отправените му покани и не превел никакво обезщетение по посочената банкова сметка. Било необходимо да отремонтират повредената вещ, завели молба за обезпечаване на доказателства, чрез допускане на съдебна авто-техническа експертиза и било образувано Частно гражданско дело № 34/2021 година, по описа на Районен съд - Севлиево. Вещото лице заключило, че нанесените повреди на автомобил „*****“ с рег. № *****, настъпили на 03.10.2020 г., са на стойност 1461,40 лева, без включен ДДС, а с включен ДДС сумата била в размер на 1753,68 лева. На 30.03.2021 г. ответника превел по посочената банкова сметка сума в размер на 604,04 лева. Нямаło настъпило пълно плащане на претендираната сума. С оглед разпоредбата на чл. 496 от КЗ, във връзка с чл. 409 от КЗ във връзка с чл. 84, ал. 3 от ЗЗД застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ дължал и лихва за забава от датата на увреждането. Към 26.05.2021 г., лихвата върху претендираната сума била в размер на 105,23 лева. Искат постановяване на решение, с което да бъде осъден ответника да заплати на ищите сумите: 1753,68 лева - главница, представляваща обезщетение за понесени имуществени вреди от ПТП, настъпило на 03.10.2021 г. и сумата от 105,23 лева - мораторна лихва, изчислена от датата на увреждането - 03.10.2020г. - до 26.05.2021г., ведно със законната лихва, считано от 27.05.2021 г. /депозирание на исковата молба/ до

окончателното изплащане на дължимите суми. Претендират разноски.

Препис от исковата молба и доказателствата са връчени на ответника и в едномесечния срок по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от същият. Ответника заявява, че на 03.10.2020 г., настъпило ПТП с участието на МПС марка „*****“, с рег. № *****. Вследствие на предявената към ЗК „Лев Инс“ АД претенция, била образувана щета №0701-5000-20-301217, като било изплатено задължението към С.С. и И.И. в размер на 604,04 лева - действителния размер на вредите. Оспорва изцяло предявената от С.С. и И.И. искова претенция в размер на 1 858,91, явяваща се разлика между сумата, покриваща действителния размер на вредите, констатирани по лек автомобил с рег. № ***** и претендираната от ищцовата страна сума за възстановяването им. Ищецът предявил по извънсъдебен ред пред ЗК „Лев Инс“ АД претенция за възстановяване на причинените по лек автомобил марка „*****“ с рег. № ***** вреди, също така пред РС - Севлиево било образувано г.д.34/2021г. за обезпечаване на доказателства. Съгласно изготвената по него АТЕ от маг. инж. Б.М. дължимото от ЗК „Лев Инс“ АД обезщетение съгласно „Наредба № 24 от март 2006 г. за Задължителното застраховане по чл. 249, т.1 и 2 от КЗ и за методиката за увреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС“ било в размер на 604,04 лева. От страна на ЗК „Лев Инс“ АД било погасено задължението в размер на 604,04 лева, сума равна на действителната стойност на вредите по горесцитирания автомобил съгласно АТЕ по гр. д. 34/2021 г. на РС - Севлиево. Сумата, която ищецът претендирал в настоящото производство, която надхвърля възстановеното от ответното дружество обезщетение, била недължима. Експертите на ЗК „Лев Инс“ АД определили застрахователно обезщетение в размер на 604,04 лева и с платежно нареждане сумата била заплатена на ищеца. Така определената сума съответствала на действителната стойност на вредите, настъпили в причинна връзка с осъществяване механизма на произшествие от 03.10.2020 г. по лек автомобил с рег. № ***** и покривала в цялост разноските по възстановяването им. Оспорва, че исковата сума е дължима, поради удовлетворяване на претенцията извънсъдебно и в действителния размер на вредите, възлизащ на сумата от 604,04 лева. ЗК „Лев Инс“ АД своевременно изпълнило задълженията си произтичащи от договора за застраховка, като определило и изплатило сумата, представляваща застрахователно обезщетение, придържайки се към нормативно установените стандарти. С оглед неоснователността на главния иск и акцесорната зависимост на иска за лихви от него, следвало да се остави без уважение и претенцията за присъждане на мораторна лихва. Претендира разноски.

В съдебно заседание ищите, първият чрез процесуалния си представител, а втората ищца, лично поддържат предявените искове, по съображенията изложени в исковата молба.

В съдебното заседание ответника, в докладвана молба поддържа отговора, по съображенията изложени в същия.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Установяват се от съвкупната преценка на приложените по делото документи: протокол за ПТП № ***** г., уведомление за настъпило застрахователно събитие, опис - заключение на щета ***** г., заявление до застрахователя с вх. № ***** г., заявление до застрахователя с вх. № ***** г., свидетелство за регистрация на МПС - ***** с рег. номер ***** , фактура от 20.04.2021 г., издадена от „Ваните“ ЕООД, справка за изчислена сума с ДДС, справки за изчислена мораторна лихва - 2 броя, удостоверение за сключен граждански брак от 30.08.2003г., справка от електронния сайт на Гаранционен фонд за наличие на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност на МПС марка „****“, модел ***, с рег. № ***** , платежно нареждане от 30.03.2021 г., за сумата 604,04 лева и от заключението и изслушването на вещото лице по съдебната автотехническа експертиза, събрана по приложеното дело за обезпечение на доказателства, а именно ч. гр. д. № 34/2021 г. по описа на Районен съд – Севлиево, следните обстоятелства: на 03.10.2020 г., около 16,30 часа, лек автомобил марка „****“, модел ***, с рег. № ***** , управляван от С.В.М. се движи в гр. Севлиево по ул. Баучер в посока към кръстовището на тази улица, с ул. „Н. Д. Петков“. Пред дом с адрес на ул. „Баучер“ към този момент е паркиран автомобил, означен в представения по делото Протокол за ПТП, като „участник 2“. Този автомобил е бил паркирал частично на тротоара и на платното за движение. При достигане на паркирания автомобил от лек автомобил **** А4, водачът му не осигурява необходимата странична дистанция и се осъществява удар на предна дясна ъглова част на **** и задна лява ъглова част на паркирания автомобил. При този удар на предна дясна ъглова част на **** в задна лява ъглова част на паркирания автомобил, дясната страна на лек автомобил ****, се е движילה на разстояние в рамките на 0,8 до 1 м на ляво от дясната страна на платното за движение. Към момента на достигане на лек автомобил **** на паркирания автомобил и осъществяване на удара между тях, в посока от ул. „Н. Д. Петков“, към паркирания автомобил се приближава лек автомобил марка „*****“, модел „*****“, с рег. № ***** , управляван от Св. П. С.. При удара в паркирания автомобил на автомобил ****, този автомобил (**** А4) се отклонява на ляво, навлизайки в мислената лента на платното за движение на автомобил „*****“. При ширина на платното за движение на ул. „Баучер“ под 6 м, в напречно направление разстоянието между левите страни на **** и ***** не е било по-голямо от 1+1,2 м. и то при вариант за движение на дясната страна на „*****“ в зоната на края на платното за движение. При процеса на разминаване на автомобилите, поради навлизането на предна лява ъглова част на **** в полосата на движение на „*****“ се осъществява страничен приплъзващ удар, при който се получават уврежданията по лявата задна страна на автомобил „*****“. Установени са увреждания по следните детайли на автомобила „*****“: задна броня, заден ляв комбиниран мигач/стоп (в задна броня), панел заден ляв, врата задна лява, задна лява вежда на панел и колона на стоп лява. Възстановяване на автомобила с нови части, на цени съгласно магазинната мрежа и специализирани фирми за изработване на оборудване, без отчитане на срока на експлоатация на автомобила (без овехтяване), при ремонтни дейности със средна стойност на заплащане на един ремонтен час за региона 22 лв., е на стойност -

1461,40 лв., без ДДС.

Реалната стойност, която би се дала при отремонтване на автомобила, е пазарната стойност - 1461,40 лв., без ДДС. Възстановяване на автомобила с нови части, на цени съгласно магазинната мрежа и специализирани фирми за изработване на оборудване и отчитане остатъчна стойност на автомобила (отчитане на „овехтяването“), при ремонтни дейности със средна стойност на заплащане на един ремонтен час 8 лв. по „Наредба № 24...“, е на стойност 604,40 лв., без ДДС. Уврежданията на автомобил „*****“ с рег. № *****, настъпили на 03.10.2020 г., съгласно изготвения Опис на щетите от вещото лице, представител на ответника, описани по – горе, са в пряка причинно следствена връзка с протеклото на 03.10.2020 г. произшествие. Автомобиля „*****“, с рег. № ***** е придобит по време на брака на ищите, като е регистриран в Пътна полиция, на името на първия ищец. По делото не се спори и се признава, поради което е обявено за ненуждаещо се от доказване: наличието на валидно застрахователно покритие при ответника по отношение на лек автомобил, с рег. № ***** към 03.10.2020 г. и плащането на сума в размер на 604,04 лева от ответника на ищите, с платежно нареждане от 30.03.2021 г..

При така установените обстоятелства съдът прие следното от правна страна:

За уважаване на предявения иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането, е необходимо установяване от ищите, че са претърпели описаните в исковата молба имуществени вреди в причинна връзка с ПТП, настъпило в резултат на виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност към датата на ПТП е застрахована при ответника.

Искът с правно основание чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането е частично основателен.

От събраните по делото доказателства, в частност от протокола за ПТП и от заключението на вещото лице по съдебно - автотехническата експертиза се установи, че на 03.10.2020 г., около 16,30 часа, лек автомобил марка „****“, модел ***, с рег. № *****, управляван от С.В.М. е причинил ПТП с лек автомобил марка „*****“, модел „*****“, с рег. № *****, управляван от С.В. П. С.. При удара са причинени увреждания по следните детайли на автомобила „*****“: задна броня, заден ляв комбиниран мигач/стоп (в задна броня), панел заден ляв, врата задна лява, задна лява вежда на панел и колона на стоп лява. На 03.10.2020 г., около 16,30 часа в гр. Севлиево, на ул. Баучер, С.В.М., като водач на лек автомобил „****“, модел ***, с рег. № *****, е извършил виновно противоправно деяние – нарушил е правилата за движение, установени в чл. 20, ал. 2 ЗДвП, като при избиране скоростта на движението си не се е съобразил с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с характера и интензивността на движението, както и с конкретните условия на видимост, поради което не е бил в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие.

С.В.М. не е изпълнил задълженията си да съобрази своето поведение с посочените правила за движение по пътищата. Пряка и непосредствена последица от деянието на С.В.М. е последващият сблъсък между двата автомобила, в резултат на който те били повредени, като имуществените вреди по лекия автомобил марка „*****“, с рег. № *****, претърпени от ищите, като собственици в режим на съпругеска имуществена общност на автомобила, предвид липсата на оспорване на този факт, са описаните в заключението на вещото лице по съдебно - автотехническата експертиза. Вредите, които са причинени, в причинно - следствена връзка с процесното ПТП, са по: задна броня, заден ляв комбиниран мигач/стоп (в задна броня), панел заден ляв, врата задна лява, задна лява вежда на панел и колона на стоп лява. Общата стойност на необходимите средства за труд и материали, за възстановяване на посочените щети е 1461,40 лева, без ДДС. Следва да се приеме, че именно поведението на С.В.М. става причина за ПТП, тъй като вината в гражданското право, се предполага до доказване на липсата ѝ – чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като в случая обсъдените по – горе доказателства обосновават извод за наличието ѝ.

По делото се признава, поради което е обявено за ненуждаещо се от доказване и наличието на валидно застрахователно покритие при ответника по отношение на лекия автомобил, с рег. № ***** към 03.10.2020 г., като същото се установява и от справка от Гаранционен фонд. Налице е следователно и действително договорно правоотношение по договор за "Гражданска отговорност" с ответника във времеви период обхващащ и датата на процесното ПТП, за лекият автомобил с рег. № *****, управляван при причиняване на процесното ПТП от С.В.М..

С оглед изложеното установи се наличие на предпоставките за частично уважаване на предявеният иск. Установи се въз основа на заключението на вещото лице по съдебно - автотехническата експертиза, конкретно изчислен от съдът и размерът на дължимото на ищеца вземане - сумата 1149,64 лева. Посочената сума представлява сбор от сумите, приети в заключението на вещото лице по съдебно - автотехническата експертиза, като пазарна стойност на материали и труд, за съответните детайли, увредени в причинно - следствена връзка с процесното ПТП, при отчитане частичното плащане още преди завеждане исковата молба. Неоснователни са възраженията на ответника основаващи се на твърдения, че дължимото обезщетение следва да се определи по реда на Наредба № 24/08.03.2006г. на КФН. Съгласно постоянната практика на ВКС, обективизирана в решение № 165 от 24.10.2013 г. по к. т. д. № 469 / 2012 г. на Върховен касационен съд, Търговска колегия, Второ отделение; решение № 52/08.07.2010г. по т. д. № 652/2009г. на ВКС, ТК, I т. о. и решение № 109/14.11.2011г. по т. д. № 870/2010г. на ВКС, ТК, I т. о., методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, въведена с чл. 1, ал. 3 от Наредба № 24/08.03.2006г. на КФН, се прилага като минимална долна граница в случаите, когато не са представени надлежни доказателства за извършен ремонт на МПС в сервиз и за случаите, когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. При определяне размера на обезщетението, прилагането на Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди по чл. 4 на Приложение № 1 към чл. 15, ал. 4 от Наредба №

24/08.03.06г. на КФН не е задължително. Определеното застрахователно обезщетение, въз основа на заключение на вещо лице, може да надвишава минималната долна граница по чл. 4 на Приложение № 1, когато не са представени документи за извършен ремонт на МПС в сервиз, а размерът на обезщетението е бил определен от застрахователя в съответствие с Наредба № 24/08.03.2006г. на КФН. При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.06г. на КФН. В конкретния случай вещото лице в заключението и в съдебното заседание, при изслушването му сочи, че реалната стойност, която би се дала при отремонтване на автомобила, е пазарната стойност - 1461,40 лв., без ДДС, поради което тази стойност, завишена с ДДС /в този смисъл, цитираното по - горе решение № 165 от 24.10.2013 г. по к. т. д. № 469 / 2012 г. на Върховен касационен съд, Търговска колегия, Второ отделение/ е стойността на причинените вреди на ишците при процесното ПТП или сумата 1753,68 лева. От тази сума следва да се извади платената сума в размер на 604,04 лева, с платежно нареждане от 30.03.2021 г., която ишците признават, че са получили още в исковата молба, приспадат при описаните изчисления на претендираната лихва, но претендират осъждане на ответника да им я заплати повторно, като в тази част, а именно за разликата над 1149,64 лева до 1753,68 лева, иска е неоснователен и следва да се отхвърли като такъв. За посочената сума - 1149,64 лева се е осъществил фактическият състав, обуславящ основателността на иска по чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането, поради което искът подлежи на уважаване в посоченият размер, а до пълният му предявен размер, следва да бъде отхвърлен като неоснователен, ведно с искането за присъждане на законната лихва до окончателното издължаване на сумата. На основание чл. 86 ЗЗД, следва да се уважи и искането за присъждане на законната лихва от депозирание на исковата молба - 27.05.2021 г. до окончателното издължаване на сумата.

Основателен е предявеният акцесорен иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за сумата от 105,23 лева - лихва, изчислена от датата на увреждането - 03.10.2020г. до деня предхождащ подаване на исковата молба - 26.05.2021г. Основателността на иска по чл. чл. 86, ал. 1 ЗЗД е обусловена от основателността на главния иск в посочената по – горе част. Претендираната сума е правилно изчислена, като приложените справки за изчисление на лихва не са оспорени а и служебно извършените изчисления от съдебният състав потвърждават точността на изчисленията.

Присъждането на разноските по делото в тежест на ищеца или на ответника е законна последица от отхвърляне, респективно от уважаване на иска. С оглед искането по чл. 78, ал. 1 ГПК и частичното уважаване на исковете, на ишците следва да се присъдят разноски, съразмерно с уважената част от исковете, в размер на сумата от 317,28 лева, разноски за заплатени такси и депозит за вещо лице. С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати, на основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 от Закона за

адвокатурата вр. чл. 78, ал. 1 ГПК и при съобразяване критериите в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на процесуалният представител на първия ищец - адвокат И.И. И. - С.а от ГАК сумата 580,63 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение, определена съразмерно с уважената част от исковете. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ответника също има право на разноски и предвид направеното искане следва да му се присъдят разноски, съразмерно с отхвърлената част от исковете, в размер на сумата от 90,98 лева разноски за заплатен депозит за вещо лице и възнаграждение за представителство от юрисконсулт. По гр. д. № 651/21 г. на РС - Севлиево ищите са заплатили държавна такса в размер на 100,00 лв., като съдът констатира, че размерът на дължимата държавна такса е 120,15 лева, поради което съгласно чл. 77 ГПК, ищите следва да бъдат осъдени да заплатят допълнително по сметката на РС - Севлиево държавна такса в размер на 20,15 лева.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ "ЛЕВ ИНС" АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Симеоновско шосе" № 67А, представлявана заедно от изпълнителните директори М.М.Г. и П.Д., да заплати на СВ. П. С., с ЕГН *****, от гр. ***** и И.И. И. – С.а, с ЕГН *****, от гр. *****: на основание чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането, сумата от 1149,64 лева, по предявен иск за обезщетение за имуществени вреди, причинени на лек автомобил *****, с рег. номер *****, в резултат от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 03.10.2020 г., при управление от С.В.М., на лек автомобил марка „****“, модел ***, с рег. № *****, със сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ "ЛЕВ ИНС" АД; на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от 105,23 лева - лихва, изчислена от датата на увреждането - 03.10.2020 г. до деня предхождащ подаване на исковата молба - 26.05.2021 г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба - 27.05.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за обезщетение за имуществени вреди В ЧАСТТА за разликата над присъдената сума от 1149,64 лева до пълния предявен размер от 1753,68 лева, ведно със законна лихва от 27.05.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ "ЛЕВ ИНС" АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Симеоновско шосе" № 67А, представлявана заедно от изпълнителните директори М.М.Г. и П.Д., да заплати на СВ. П. С., с ЕГН *****, от гр. ***** и И.И. И. – С.а, с ЕГН *****, от гр. *****, сумата 317,28 лева, представляваща разноски.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ "ЛЕВ ИНС" АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Симеоновско шосе" № 67А, представлявана заедно от изпълнителните директори М.М.Г. и П.Д., да заплати на адвокат И.И. И. - С.а от ГАК сумата 580,63 лева, представляваща разноски.

ОСЪЖДА СВ. П. С., с ЕГН *****, от гр. ***** и И.И. И. – С.а, с ЕГН *****, от гр. ***** да заплатят на ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ "ЛЕВ ИНС" АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Симеоновско шосе" № 67А, представлявана заедно от изпълнителните директори М.М.Г. и П.Д., сумата 90,98 лева, представляваща разноски.

ОСЪЖДА СВ. П. С., с ЕГН *****, от гр. ***** и И.И. И. – С.а, с ЕГН *****, от гр. ***** да заплатят по сметка на РС - Севлиево сумата от 20,15 лева – допълнителна държавна такса съгласно чл. 77 ГПК и 5,00 лева за служебно издаване на изпълнителен лист, в случай че присъдената сума не бъде внесена доброволно.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Габровския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____